

สถาบัน **THE BEST CENTER**

2145/7 ซ.รามคำแหง 43/1 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทร. 0-2318-6868, 0-2314-1492 โทรสาร 0-2718-6274

คุณภาพทางวิชาการต้องมาที่ 1

www.thebestcenter.com

www.facebook.com/bestcentergroup

คู่มือเตรียมสอบ

บุคลากร กรมป่าไม้

ประกอบด้วย

- ▶ ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.2547 และของกรมป่าไม้
- ▶ ทดสอบความรู้เกี่ยวกับงานด้านสารบรรณ งานธุรการ และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ▶ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551
- ▶ วิชาความรู้เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล อย่างเหมาะสมแก่การปฏิบัติงานในหน้าที่ เช่น การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนาทรัพยากรบุคคล และความรู้ที่อาจใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่

เปิดติวครบวงจร ทุกหน่วยงานสอบ และติวทางไปรษณีย์
ติดต่อ 02-3186868, 02-3141492

ศูนย์รวมคู่มือเตรียมสอบและแนวข้อสอบ มีวางจำหน่ายตามศูนย์หนังสือทั่วประเทศ
หรือ www.thebestcenter.com

E-book download ติดต่อไลน์ Id Line : 0627030008

260.-

สารบัญ

➤ความเป็นมา วิสัยทัศน์ พันธกิจ อำนาจหน้าที่ โครงสร้าง	1
➤ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.2547	13
◆แนวข้อสอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. 2547	24
➤พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484	39
◆แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484	79
➤พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507	87
◆แนวข้อสอบ พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	109
➤งานสารบรรณ	115
◆เจาะข้อสอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณพ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ชุดที่ 1.	129
◆เจาะข้อสอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณพ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ชุดที่ 2.	136
◆เจาะข้อสอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณพ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ชุดที่ 3.	146
◆เจาะข้อสอบ งานธุรการ	170
◆เจาะข้อสอบ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. 2551	184
◆เจาะข้อสอบ การบริหารทรัพยากรบุคคล ชุดที่ 1.	226
◆เจาะข้อสอบ การบริหารทรัพยากรบุคคล ชุดที่ 2.	252
◆แนวข้อสอบ ความรู้เกี่ยวกับกรมป่าไม้	275

ประวัติกรมป่าไม้

ปัจจุบันกรมป่าไม้มีหน้าที่อารักขาคุ้มครองและจัดการทรัพยากร ป่าไม้อันมีอาณาบริเวณกว้างขวางถึง 77 ล้านไร่ หากคิดเป็นตัวเงินก็จะมีมูลค่า ถึง 11.6 ล้านล้านบาท (ไร่ละ 150,000 บาท) ทั้งนี้ยังมีได้คำนึงถึงประโยชน์ทางอ้อมที่ป่าไม้ช่วยอนุรักษ์ดินและน้ำและป้องกันการผันแปรของลมฟ้าอากาศไปในทางที่เลวร้ายจึงนับว่าเป็นกรมที่มีความสำคัญยิ่งกรมหนึ่งของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเป็นกรม ที่เก่าแก่ซึ่งมีอายุครบ 115 ปี ในวันที่ 18 กันยายน 2554 ที่ผ่านมา ในระยะเริ่มแรก เมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ ทรงสถาปนากกรมป่าไม้ขึ้นเมื่อวันที่ 18 กันยายน ร.ศ.115 (พ.ศ.2439) โดยให้อยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทยนั้น รัฐบาลได้ อาศัยยืมตัวเจ้าหน้าที่ป่าไม้อังกฤษจาก รัฐบาลอินเดีย มาช่วยบริหารราชการป่าไม้ในฐานะเจ้ากรมระหว่างปี พ.ศ.2439 ถึง พ.ศ.2466 รวม 3 คน คือ Mr. H. Slade, Mr. Tottenham และ Mr. W.F. Lloyd ต่อมา ในปี พ.ศ.2466 เมื่อ Mr. W .F. Lloyd ได้กราบถวายบังคมลาออกจาก ราชการแล้ว รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า พระยาครูพันธุ์ทิพย์ (นายสนิท พุกกะมาน) ซึ่งจบการศึกษาวิชาการ ป่าไม้จาก Royal Engineering College เมือง Cooper's Hill ประเทศอังกฤษ และ ได้กลับมารับราชการกรมป่าไม้ เมื่อปี พ. ศ.2446 เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ จึงได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมป่าไม้ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2467 โดยไม่จ้างชาวต่างประเทศเป็นเจ้ากรมนับตั้งแต่ บัดนั้นเป็นต้นมา เพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์ ในสมัยต่าง ๆ กรมป่าไม้ได้ย้ายสังกัดถึง 5 ครั้ง ก่อนที่จะมาเป็นส่วนราชการอยู่ในกระทรวงเกษตร-กสิกรรม เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2464 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้โอนกรมป่าไม้จากกระทรวงมหาดไทยไปขึ้นกระทรวงเกษตร-กสิกรรม กรมป่าไม้ได้สังกัดอยู่กระทรวงเกษตร-กสิกรรมประมาณ 13 ปี จึงได้โอนกลับไปสังกัดกระทรวงมหาดไทยอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2475 และชั่วระยะเวลาเพียง 1 ปี ก็ได้ โอนสังกัดไปขึ้นอยู่กับกระทรวงเศรษฐการเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคมพ.ศ.2476

และต่อมา เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ.2477 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมป่าไม้ขึ้นอยู่ ในสังกัด ทบวงเกษตรการของกระทรวงเศรษฐการ เมื่อได้มีการยกฐานะทบวงเกษตรการ ขึ้นเป็นกระทรวงเกษตร การเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2478 กรมป่าไม้จึงได้มา สังกัดอยู่ใน กระทรวงเกษตรการและต่อมา เมื่อ พ.ศ.2495 รัฐบาลได้ประกาศใช้พระ ราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมและบัญญัติให้มี กระทรวง เกษตรขึ้นแทนกระทรวงเกษตรการ สำหรับกรมป่าไม้ก็ ยังคงสังกัดอยู่ในกระทรวงเกษตรต่อไป ตามเดิม จนกระทั่งปี พ.ศ. 2545 รัฐบาลมีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม อีกครั้ง ในครั้งนี้ถือได้ว่าเป็น เหตุการณ์ที่มีผลกระทบกับกรมป่าไม้เป็นอย่างมาก โดยได้มีการแบ่งกรมป่าไม้เดิมออกเป็น 3 กรมหลักๆ ได้แก่ กรมป่าไม้ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช และกรม ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และต่อมา ในปี พ.ศ. 2547 จึงได้มีการย้ายกรมป่าไม้มาสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จนกระทั่งถึงปัจจุบัน เหตุการณ์ก่อนสถาปนากรมป่าไม้ ประวัติกรมป่าไม้ของประเทศไทย ได้เริ่มขึ้นในสมัยที่มีการริเริ่ม ทำป่าไม้ สักเป็นสินค้าทางภาคเหนือ การป่าไม้ใน อดีตมีลักษณะเปลี่ยนแปลง ไปจากปัจจุบันเป็นอันมาก กล่าวคือ ป่า ไม้สักใน 5 นครอัน ได้แก่ นครเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แพร่ และน่าน เจ้าผู้ครองนครเหล่านี้ ได้ยึดถือเอาว่า ป่าไม้ในเขตท้องที่ดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของตน ผู้ใดจะทำไม้สัก ในป่าท้องที่ใดจะต้องได้รับอนุญาตจาก เจ้าผู้ครองนครนั้น ๆ โดยยอมเสียเงินที่เรียก ว่า "ค่าต่อไม้" ตามจำนวนต้นที่จะ ตัดฟันลง นอกจากนั้น เจ้าผู้ ครองนครจะ ยกป่าใดในท้องที่ของตนให้แก่ผู้ ใดก็ได้ และเมื่อเจ้าของป่าถึงแก่กรรม ลง ป่าไม้นั้นก็ตกเป็น ทรัพย์สินอยู่ในกองมรดกด้วย มิได้มีการควบคุมการทำไม้ในทาง วิชาการเลย เช่น จำนวนไม้ที่จะให้ตัดฟัน แต่ ละคราว ขนาดจำกัด หรือจะตัดออกจากป่าตอน ไหน เท่าใด ก็มีได้กำหนดไว้เหตุการณ์ได้เป็นไป เช่นนี้ ตลอดมาเป็นเวลาช้านาน จนปรากฏว่า ในระยะหลังการอนุญาตให้ทำป่าไม้ของผู้เป็น เจ้าของป่า มิได้เป็นไป โดยยุติธรรมและเรียบ ร้อย ได้ก่อความยุ่งยากและเกิดกรณีพิพาทระหว่าง ผู้ขออนุญาต ผู้รับอนุญาต และ เจ้าของป่าเนื่อง ๆจนได้มีคำร้องทุกข์ของผู้เดือดร้อนถึงรัฐบาลอยู่เสมอ รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติ สำหรับผู้รักษาเมือง ซึ่งจะทำสัญญา กับ ชาวต่างประเทศ จุลศักราช 1236 (พ.ศ.2417) โดย บัญญัติว่า สัญญาที่ผู้รักษาเมือง หรือผู้ครองนคร จะกระทำกับชาวต่างประเทศนั้นจะต้องได้รับ สัตยาบันจากรัฐบาล ก่อน จึงจะมีผลใช้บังคับได้ และรัฐบาลได้แทรกข้อความที่ว่า"ห้ามมิ ให้เจ้านายเจ้าของป่าออกใบอนุญาต แห่งใด แห่งหนึ่งให้แก่บุคคลเกินกว่า 1 คน" ไว้ ในสัญญาทางพระราชไมตรีอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2526 อีก ด้วยรัฐบาลได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการที่จะควบคุมการทำป่าไม้ให้รัดกุม ยิ่งขึ้น ใน พ.ศ.2436

กระทรวงมหาดไทย จึงได้จ้าง Mr. Castensjold ชาวเดนมาร์กไปตรวจสถานการณ์ ทำป่าไม้สักทางภาคเหนือแต่เมื่อเดินทางไป ถึงจังหวัดตาก ท่านผู้นี้ก็ป่วยหนักและถึง แก่กรรม รัฐบาลจึงต้องจัดหาผู้ชำนาญคนอื่น ให้ดำเนินการต่อไป ในการนี้รัฐบาลอินเดียได้เชื้อเพื่อให้มี Mr. H. Slade ข้าราชการ ผู้ชำนาญและสามารถในการป่าไม้ของพม่ามาใช้ ชั่วคราว Mr. H. Slade ได้มาถึงกรุง เทพฯ เมื่อ พ.ศ.2438 แล้วได้เดินทางไปภาคเหนือเพื่อสำรวจกิจกรรมป่าไม้สักของไทย โดย ผ่านจังหวัดต่าง ๆ จนถึงจังหวัดเชียงใหม่ และกลับถึง กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2438 ครั้นเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2438 ได้เสนอรายงานผลการสำรวจป่าไม้ ต่อกระทรวงมหาดไทยพร้อมกับได้ซื้อข้อบกพร่องต่าง ๆ ในกิจการป่าไม้ของประเทศไทยอันเนื่องจากเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ

(1) การป่าไม้ทั้งหมดอยู่ ในความยึดถือครอบครองของเจ้านายของท้องถิ่น แทนที่จะได้อยู่ในความดูแลควบคุม ของรัฐบาลกลางโดยกล่าวว่า การที่เจ้านายฝ่ายเหนือ ได้ทำสัญญาการทำได้ในฐานะเจ้าของป่า แล้วให้รัฐบาลประทับตราสัตยาบัน คล้ายกับว่า รัฐบาลยอม รับรองว่า ป่าไม้นั้นอยู่ในกรรมสิทธิ์ของเจ้านายเจ้าของท้องถิ่น ซึ่งผิดกับทางพม่าและ อินเดียที่ถือว่า ป่าไม้ทั้งหมดอยู่ในพระราช อำนาจของพระมหากษัตริย์ จะทรงจัดการกับป่าไม้อย่าง ไรก็ได้แล้วแต่จะทรงพระราชดำริเห็น สมควร ในทางปฏิบัติแม้รัฐบาลจะประทับตราสัตยาบันให้ แก่ผู้ได้รับอนุญาตแล้ว เมื่อสัญญาสิ้นอายุก็ปรากฏว่าผู้รับสัญญายังคงทำไม้อยู่ต่อไป หรือเมื่อได้ยื่นคำร้องขออนุญาตแล้ว เมื่อสัญญาสิ้นอายุก็ปรากฏว่าผู้รับสัญญายัง คงทำไม้อยู่ต่อไปหรือเมื่อได้ยื่นคำ ร้องขออนุญาตแล้ว ก็ลงมือทำไม้เลยที เดียว นอกจากนี้แล้ว วิธีการขออนุญาตก็ลำบาก ยากเย็น เนื่องจากต้องเสียเงินกินเปล่าแก่เจ้านายเจ้าของป่ามากมาย เมื่อมีผู้ยื่นคำ ร้องขอทำไม้หลายรายก็เกิดแก่งแย่ง แข่ง ขันให้เงินกินเปล่านั้นขึ้น ทำให้เจ้าของ ป่าพยายามแบ่งป่าออกเป็นแปลงเล็ก ๆ เพื่อจะ มีทางได้เงินมากขึ้น ราคาต้นทุนของไม้ สักในขณะนั้นจึงเชยิบสูงขึ้นเรื่อย ๆ

(2) ในขั้นต้นจำเป็นต้องสำรวจป่าไม้สัก เพื่อ กำหนดจำนวน ไม้ที่สมควรอนุญาตให้ตัดฟันและควรระงับการตัดฟัน ไม้สักมาใช้สอยกันอย่าง เสรี และหันมาส่งเสริมให้ใช้ไม้กระยาเลย แทนเสียบ้าง นอกจากนี้ราษฎรยัง ได้ตัดฟัน ไม้สักขนาดเล็กมาใช้ทำเสาکن many ซึ่งเป็นการทำไม้สักเกินกำลังของป่าไปมากมาย กล่าวโดยหลักการควรถือว่าบรรดาป่าไม้ ที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นเสมือนต้นทุน ซึ่งเป็น ของประเทศและปริมาณเนื้อไม้ที่ออกขายขึ้นทุกปี เป็นเสมือนดอกเบี้ย ซึ่งอาจนำออกมาใช้สอย ได้เป็นรายปี ไม่ควรจะต้องต้นทุนเป็น อันขาด แต่ปรากฏว่าสถานการณ์ป่าไม้สักขณะนั้น ได้มี การตัดฟันไม้สักเกินกำลังป่า ถึงประมาณ 3 เท่าครั้ง จึงควรพยายามลดการทำไม้สักลง ให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น นอกจาก Mr. H. Slade ได้ชี้แจง

ข้อบกพร่องดังกล่าวแล้ว ก็ได้เสนอวิธีแก้ไขไว้หลายประการที่สำคัญก็คือ รัฐบาลควรต้องเข้าจัดการป่าไม้เสียเอง ไม่ควรปล่อยให้อยู่ในมือของเอกชนคนใดคนหนึ่ง ฉะนั้น ป่าไม้สักอันมีค่าของไทยควรจะต้องโอนมาอยู่ในความดูแลควบคุมของ รัฐบาลโดยสิทธิ์ขาด และเพื่อให้การจัดการป่าไม้ของประเทศมีเสถียรภาพอันมั่นคง กับรักษาภาพเช่นนั้น ไว้ได้ จึงจำเป็นต้องจัดตั้ง องค์การในรูปทบวงการเมืองของรัฐบาล ควบคุมและ บริหารป่าไม้ขึ้น และให้พนักงานที่ได้รับการอบรม มาโดยเฉพาะเป็นผู้ดำเนินการ เพราะการป่าไม้เป็น วิทยาศาสตร์แขนงหนึ่ง และควรออกกฎหมายสำหรับควบคุม กิจการป่าไม้ด้วยนอกจากนี้ ยังได้เสนอให้มี บทบัญญัติ กล่าวถึงการจัดการป่าเป็นป่าสงวนและ การบันทึกสิทธิต่าง ๆ ที่มีอยู่เหนือป่าไม้ การป้องกันป่าไม้ให้พ้นจากการถูกบุกรุกทำลาย การเก็บเงินผลประโยชน์และการควบคุมไม้ระหว่างเคลื่อน ที่ การแก้ไขแบบสัญญาอนุญาตทำป่าไม้ที่ให้อยู่เพื่อมุ่งหนักไปทางการคุ้มครองรักษาป่าไม้มากกว่าการบำรุงป่า การบำรุงป่านั้นควรเป็นหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ป่าไม้มากกว่า สำหรับเงินค่าตอบแทน ก็ควรเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐบาลจัดเก็บเสียเอง แทนที่จะให้พนักงานของเจ้านายเจ้าของ ป่าดำเนินการ ซึ่งได้เงินค่าตอบแทนที่ ควรได้ เพราะการทุจริตของพนักงานเหล่านั้น เมื่อกระทรวง มหาดไทยได้รับรายงานของ Mr. H. Slade และได้พิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว จึงได้นำความกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อ ขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยซึ่งก็ได้ทรงพระราชดำริเห็นชอบและพระราชทานพระราชหัตถ์ เลขที่ 63/385 ลงวันที่ 18 กันยายน ร.ศ.115 (พ.ศ.2439) ถึงเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ จัดตั้งกรมป่าไม้ขึ้น โดยให้สังกัดอยู่ในกระทรวง มหาดไทย นับแต่บัดนั้นเป็นต้นมา จึงได้มี ทบวงการเมืองควบคุมกิจการป่าไม้ของประเทศไทยโดยเฉพาะขึ้น และทางราชการก็ได้ถือเอาวันที่ 18 กันยายน ร.ศ.115 (พ.ศ.2439) เป็นวันสถาปนากกรมป่าไม้ตลอดมา

➤ วัตถุประสงค์

บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้มั่นคงและยั่งยืน

➤ พันธกิจ

1. ป้องกัน และรักษาพื้นที่ป่าไม้ให้คงอยู่
2. บริหารจัดการที่ดินป่าไม้อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม
3. เพิ่มและฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
4. บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้โดยมีส่วนร่วม
5. วิจัยและพัฒนาการป่าไม้ เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

6. เสริมสร้างขีดความสามารถเชิงรุกขององค์กร ระบบ กลไก และข้อมูลในการบริหารจัดการ รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

➤ อำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้

1. ป้องกันรักษาป่าควบคุมดูแล จัดทำแผนกลยุทธ์ในการป้องกันการบุกรุกทำลายป่า และการกระทำผิดในพื้นที่ ป่าไม้ ตามระเบียบกฎหมายป่าไม้
2. วางแผน และประสานงานเกี่ยวกับการปลูกป่าเพื่อการฟื้นฟูสภาพป่า และระบบนิเวศ
3. ส่งเสริมชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการปลูกป่า การจัดการป่าชุมชน และการปลูกสร้างสวนป่าเชิงเศรษฐกิจ
4. อนุรักษ์ คุ้มครอง ดูแลรักษา และจัดการให้มีการใช้ประโยชน์ ที่ดินป่าไม้และการอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จากไม้ อุตสาหกรรม ที่ดินป่าไม้ และผลิตผลป่าไม้
5. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ ผลิตผลป่าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้
6. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

➤ภารกิจหลักของกรมป่าไม้

มีภารกิจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง ฟื้นฟู ดูแลรักษา ส่งเสริมทำนุบำรุงป่า และการดำเนินการเกี่ยวกับการป่าไม้ การทำไม้ การเก็บหาของป่าการใช้ประโยชน์ในที่ดินป่าไม้ และการอื่นเกี่ยวกับป่าและอุตสาหกรรมป่าไม้ ให้เป็นไปตามระเบียบ และ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ด้วยกลยุทธ์การเสริมสร้างความร่วมมือของประชาชนเป็นหลัก เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ และ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และมีภารกิจอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้

➤วันสำคัญทางป่าไม้

- วันอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาติ วันที่ 14 มกราคม ของทุกปี
- วันต้นไม้ประจำปีของชาติ ตรงกับวันวิสาขบูชา ของทุกปี
- วันคล้ายวันสถาปนากรมป่าไม้ วันที่ 18 กันยายน ของทุกปี
- วันรักต้นไม้ประจำปีของชาติ วันที่ 21 ตุลาคม ของทุกปี

➤นโยบายป่าไม้แห่งชาติ

เพื่อให้การจัดการและพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ สามารถกระทำ โดยต่อเนื่องในระยะยาวและประสาน สอดคล้องกับ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติชนิดอื่น จึงสมควรกำหนด นโยบายการ ป่าไม้แห่งชาติไว้ให้ เป็นการแน่นอน เพื่อให้ ส่วนราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องได้มีความ เข้าใจร่วมกันและถือเป็นแนวทาง ปฏิบัติ อัน จะทำให้การพัฒนา ป่าไม้เป็นไปอย่างราบรื่น และบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดัง นี้

1. ให้มีการกำหนดแนวทางการ จัดการและการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ ในระยะยาวอันจะ ทำให้ ประเทศได้รับประโยชน์อย่างคุ้มค่าทาง สังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคงและ สิ่งแวดล้อมมากที่สุด โดยเน้น ให้มี การประสานกันระหว่างทรัพยากรป่า ไม้และทรัพยากรธรรมชาติอื่น

2. ส่งเสริมบทบาท และหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆ และภาคเอกชนให้มี ส่วนรับผิดชอบในการ จัดการและพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ ร่วมกัน

3. ปรับปรุงระบบการบริหารงาน ป่าไม้ของชาติให้สอดคล้องกับปริมาณคุณภาพและสภาพ ทรัพยากร ป่าไม้และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

4. กำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ทั่วประเทศอย่างน้อยใน อัตราร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศเพื่อประโยชน์ 2 ประการ ดังนี้

4.1 ป่าเพื่อการอนุรักษ์ กำหนดไว้เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่หายาก และป้องกันภัยธรรมชาติอันเกิด จากน้ำท่วมและการพังทลายของดิน ตลอดจน เพื่อประโยชน์ในการ ศึกษาวิจัย และนันทนาการของประชาชนใน อัตราร้อยละ 25 ของพื้นที่ประเทศ

4.2 ป่าเพื่อเศรษฐกิจ กำหนดไว้เพื่อการผลิต ไม้และ ของป่าเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจใน อัตราร้อยละ 15 ของพื้นที่ประเทศ

5. รัฐ และภาคเอกชน จะพัฒนาพื้นที่ป่าไม้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ และจะจัดการพัฒนาให้อำนวย ประโยชน์ทั้งในทางตรง และทางอ้อมโดยสม่ำเสมอตลอดไป

6. ให้เพิ่มการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการผลิตทางการเกษตรเพื่อ ลดการทำลาย พื้นที่ป่าไม้

7. เพื่อก่อให้เกิดการประสาน การใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติ ชนิด อื่นๆ เช่น ที่ดิน แหล่งน้ำ และทรัพยากรธรณี รวมทั้งเพื่อก่อให้เกิดการประสานความร่วมมือ ระหว่าง หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของรัฐกับ ภาคเอกชนและประชาชนในท้องถิ่น รัฐจะจัดให้ มีแผนพัฒนาป่า

ไม้ไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผน พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติโดยบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

8. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม้ด้วย การจัดการป่าไม้ทั้งในระบบวนวัฒนแบบเลือกตัด และระบบวนวัฒนแบบตัดหมด ตามหลักวิชาการ โดย เฉพาะในระบบตัดหมดนี้ เมื่อตัดแล้วให้ปลูกทดแทนในพื้นที่ที่ถูกตัดทันที

9. เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และการป้องกันภัยอันเกิดจากสิ่งแวดล้อมรัฐจะต้องเร่งรัดปรับปรุงการวางผังเมืองและกำหนดพื้นที่ป่าไม้ให้แน่นอนเพื่อกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน สำหรับเป็นพื้นที่ที่อยู่อาศัย พื้นที่ประเภทชนบทและพื้นที่เกษตรกรรมในแต่ละ จังหวัดที่แน่นอนเพื่อป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้

10. การแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายป่าไม้ระดับ ชาติให้กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

11. เพื่อเป็นการปลูกฝังให้ประชาชนมีความรู้สึก รักและหวงแหน รู้จักใช้ทรัพยากรป่าไม้อย่างประหยัด รัฐจะต้องให้ความรู้ ทักษะ ความสำนึก ความรู้สึก และทักษะ แก่ ประชาชนเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่จะได้ รับจากทรัพยากรป่าไม้และผลเสียจากการตัดไม้ ทำลายป่า การใช้สอยไม้อย่างฟุ่มเฟือย จัดให้มี การเผยแพร่ความรู้และความเข้าใจ แก่ประชาชน เกี่ยวกับความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้ที่มีต่อส่วนรวม

12. ให้มีการพัฒนาด้านป่าไม้ โดย ส่งเสริมการปลูกป่าภาคเอกชนและภาครัฐบาลเพื่อ ใช้ภายในประเทศ เพื่อประโยชน์ในการอุตสาหกรรม และสนับสนุนให้มีการส่งออกไป จำหน่ายต่างประเทศ ส่ง เสริมการปลูกป่าชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าใน ที่ดินของรัฐ และการปลูกป่าตามหัวไร่ปลายน าน หรือการปลูกป่ารายย่อยเพื่อประโยชน์ใช้สอย ใน ครัวเรือน

13. สนับสนุนให้มีโรง งานอุตสาหกรรมแบบต่อเนื่องและโรงงานเชื้อกระดาษ เพื่อ นำทุกส่วนของไม้มาใช้ประโยชน์และส่งเสริม ให้มีการใช้วัสดุอื่นทดแทนไม้

14. ให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่ออำนวยความสะดวก ให้การรักษาและเพิ่มทรัพยากรป่าไม้และการตัดฟัน ไม้มาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

15. การดำเนินการวิจัยด้านป่าไม้ ให้กรมป่าไม้ขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาระดับสูงต่างๆ แทนการตั้งสถาบันวิจัยป่าไม้ระดับชาติ

16. เพื่อลดการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง จึงให้มี การใช้ไม้เพื่อพลังงาน โดยให้มีการปลูกป่า เพื่อเป็นแหล่งพลังงาน

17. กำหนดพื้นที่ที่มี ความลาดชันโดยเฉลี่ย 35 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ไว้เป็นพื้นที่ป่าไม้โดยไม่อนุญาตให้มีการออกโฉนดหรือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

18. กำหนดแนวทางปฏิบัติงานที่แน่นอนชัดเจนเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการทำลายป่าในรูปแบบต่างๆ เช่น การทำไร่เลื่อนลอย ภัยจากไฟป่า การ ทำลายป่าจากชนกลุ่ม น้อย การรุกล้ำพื้นที่ป่าจากเชิง เขา โดยให้มีการกำหนดมาตรการและขั้นตอน ที่แน่นอนชัดเจน เกี่ยวกับการปราบปรามและการ ลงโทษผู้กระทำผิด รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์ รวมการปราบปรามในแต่ละภาคและให้มี มาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีอิทธิพล และผู้กระทำผิดไว้เป็นหลักในการปฏิบัติงาน ของหน่วยราชการและภาคเอกชน

19. กำหนดให้ มีสิ่งจูงใจในการส่งเสริมการปลูกป่า ภาคเอกชน

20. กำหนดให้มีการวางแผน ทรัพยากรมนุษย์ และการตั้งถิ่นฐานในท้องถิ่น ให้ สอดคล้องกับการใช้ทรัพยากรและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

➤หน่วยงานภายในกรมป่าไม้

หน่วยงานส่วนกลาง

สำนักบริหารกลาง

- ส่วนอำนวยการ
- ส่วนการเจ้าหน้าที่
- ส่วนการคลัง
- ส่วนประชาสัมพันธ์และเผยแพร่
- ส่วนเสริมสร้างวินัย
- ส่วนฝึกอบรม
- ส่วนพัสดุ

สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า

- ส่วนอำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า
- ส่วนควบคุมไฟป่า
- ส่วนยุทธการด้านป้องกันและปราบปราม
- ส่วนแผนและพัฒนาการป้องกันและปราบปราม
- ส่วนส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วม

- ส่วนสารสนเทศและพัฒนาการป้องกันรักษาป่า

สำนักจัดการป่าชุมชน

- ส่วนอำนวยการสำนักจัดการป่าชุมชน
- ส่วนส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน
- ส่วนส่งเสริมการมีส่วนร่วม
- ส่วนพัฒนานวนศาสตร์ชุมชน
- ส่วนประสานงานและโครงการพิเศษ

สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้

- ส่วนอำนวยการ
- กลุ่มงานพัฒนาผลผลิตป่าไม้
- กลุ่มงานพัฒนาอุตสาหกรรมไม้
- กลุ่มงานเศรษฐกิจป่าไม้
- กลุ่มงานวนวัฒนวิจัย
- กลุ่มงานแมลงและจุลชีววิทยา
- กลุ่มงานพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี
- กลุ่มงานความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้

สำนักส่งเสริมการปลูกป่า

- ส่วนอำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า
- ส่วนปลูกป่าภาคเอกชน
- ส่วนปลูกป่าภาครัฐ
- ส่วนเพาะชำกล้าไม้

สำนักจัดการที่ดินป่าไม้

สำนักแผนงานและสารสนเทศ

- ส่วนอำนวยการสำนักแผนงานและสารสนเทศ
- ส่วนแผนงานและงบประมาณ
- ส่วนติดตามและประเมินผล

- ศูนย์สารสนเทศ
- ศูนย์บริการประชาชน กรมป่าไม้

สำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ

สำนักความร่วมมือด้านการป่าไม้ระหว่างประเทศ

สำนักการอนุญาต

- ส่วนอำนวยการสำนักการอนุญาต
- ส่วนอนุญาตไม้และของป่า
- ส่วนอนุญาตใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้
- ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้
- ส่วนอนุญาตเลี้ยงสัตว์

สำนักรับรองการป่าไม้

สำนักกฎหมาย

สำนักด้านป่าไม้

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

กลุ่มตรวจสอบภายใน

สำนักงานบริหารโครงการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าต้นน้ำ และโครงการประชาสัมพันธ์ปลูกป่า

๘๐๐ ล้านกล้า ๘๐ พรรษามหาราชนิ เจริญพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เนื่องใน
โอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๕

สำนักจัดการกลุ่มป่าสงวนแห่งชาติ

หน่วยงานส่วนภูมิภาค

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 (เชียงใหม่)

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 2 (เชียงราย)

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 (ลำปาง)

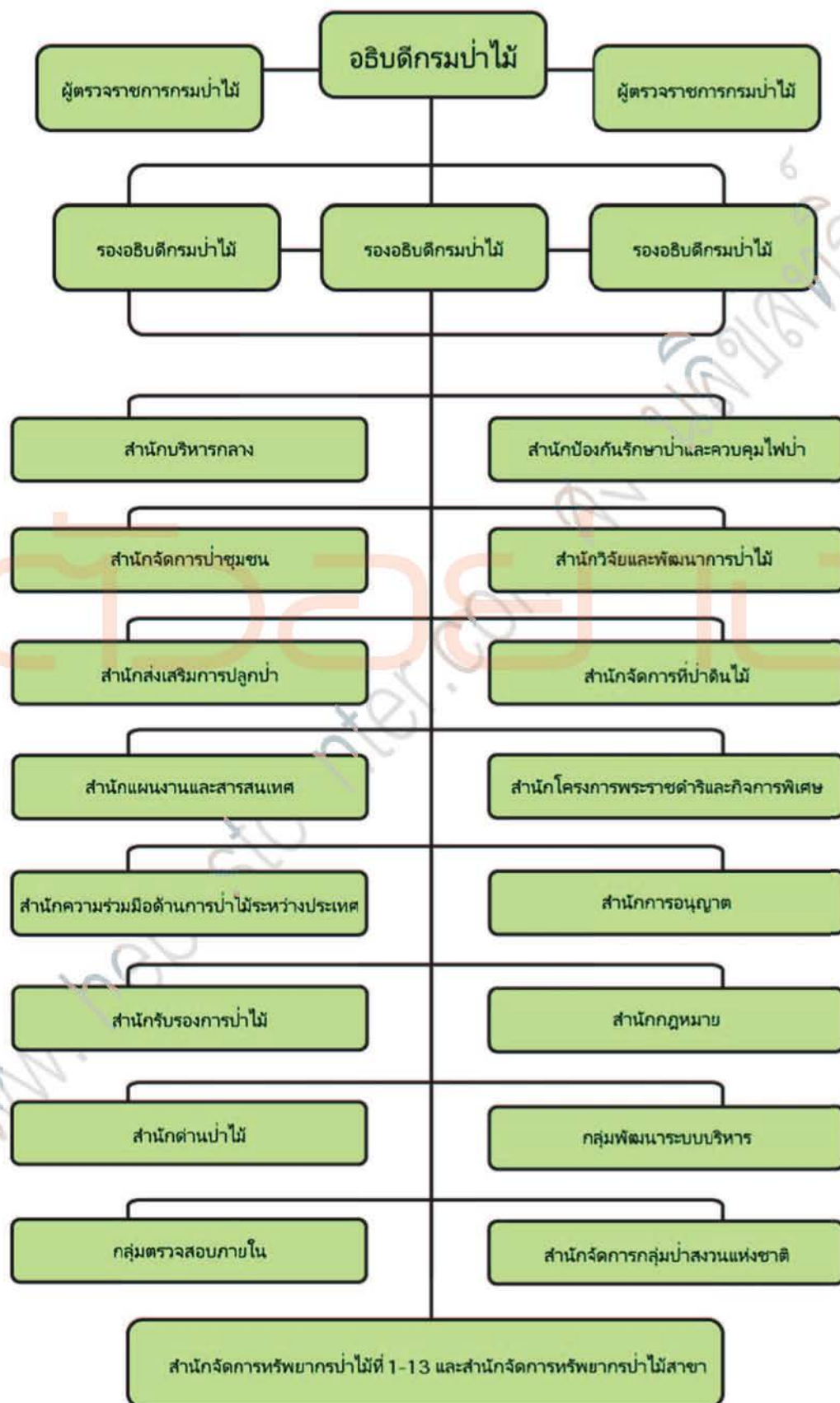
สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 4 (ตาก)

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 5 (สระบุรี)

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 6 (อุดรธานี)

- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 7 (ขอนแก่น)
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 8 (นครราชสีมา)
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 9 (ชลบุรี)
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 10 (ราชบุรี)
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 11 (สุราษฎร์ธานี)
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 12 (นครศรีธรรมราช)
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 13 (สงขลา)
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 สาขาแม่ฮ่องสอน
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 สาขาแพร่
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 4 สาขานครสวรรค์
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 4 สาขาพิษณุโลก
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 6 สาขานครพนม
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 7 สาขาอุบลราชธานี
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 9 สาขาปราจีนบุรี
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 10 สาขาเพชรบุรี
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 12 สาขากระบี่
- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 13 สาขานราธิวาส

➤ โครงสร้างหน่วยงาน

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยพนักงานราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีการปรับปรุงกระบวนการจ้างงานภาครัฐในส่วนของลูกจ้างของส่วนราชการให้มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการใช้กำลังคนภาครัฐและให้การปฏิบัติราชการมีความคล่องตัวเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยสอดคล้องตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ คณะรัฐมนตรีจึงเห็นสมควรให้มีการจ้างพนักงานราชการสำหรับการปฏิบัติงานของส่วนราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๑๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒^๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐที่มีฐานะเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เว้นแต่ราชการส่วนท้องถิ่น

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีฐานะเป็นส่วนราชการ และผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างพนักงานราชการ

“พนักงานราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างโดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณของส่วนราชการ เพื่อเป็นพนักงานของรัฐในการปฏิบัติงานให้กับส่วนราชการนั้น

“สัญญาจ้าง” หมายความว่า สัญญาจ้างพนักงานราชการตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนพิเศษ ๕ ง/หน้า ๑/๑๖ มกราคม ๒๕๔๗